

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 1

Utgit 3 januar.

1914

1913

22 decbr.

Nye bruksregler

for Leksdals statsalmenning i Laanke herred,

approbert av Landbruksdepartementet 22 december 1913.

§ 1. I følgende til strækninger av almenningen maa kun hugges efter skogvæsenets tilladelse. Grænserne for disse strækninger er følgende: For den østre, som er beliggende ved Øianvolden, er grænsen avmerket paa den søndre side, mens merket paa vestre kant følger Selbuveien, paa nordre side veien, som gaar til Øianvolden, og paa østre kant grænser det mot nævnte sæter. For den vestre, som er beliggende syd og øst for Stubergvolden, gaar grænsen sydover fra Stubergvolden efter veien til Hellesvold til en myr under »Møsmerkleiva«, derfra i sydøst til høieste aasryg, synbar fra Stubergvolden, følger derfra aasryggen østover til sydøst for nævnte sæter, hvor en gran er merket; fra dette sted gaar linjen i nord gjennom merkede trær til »Krokettbækken« og følger derfra denne vestover til Stubergvolden.

§ 2. Ingen hugst undtagen av helt tørre trær til ved paa sætrene bør foregaa uten utvisning. Til ved utvises fortrinnsvis tørt, nedfald og til tømmer utjenlige trær samt løvskog. Gjærdefang maa uten skogvæsenets tilladelse kun utvises til sætrene.

§ 3. Bark- og næverflækning, kvistning og løvtagning samt hugst av ungskog er forbudt.

§ 4. Hver bruksberettiget, som ønsker at aavirke i almenningen, skal indgi ansøkning herom med opplysning om det kvantum, som ønskes, før mars maanedes utgang til et av styrets medlemmer. Styret bestemmer derefter, hvor meget der kan bevilges hver ansøker.

§ 5. Styret gir derefter skogforvalteren meddelelse om bevilgningen. Utvisningen bør foregaa inden 24 juni, og tiden for denne bestemmes av skogforvalteren, hvis han selv agter

1913 at foreta utvisningen og ikke vil overlate denne til almennings-
22 decbr. styret.

§ 6. Hugsten utføres fra den tid, utvisningen er foretat, til september maanedes utgang. Det aavirkede maa være sammenlunnet til sidstnævnte tid, hvorefter befarng og takst foregaar paa en av styret bekjendtgjort dag ved to av dets medlemmer. Hver aavirker har enten at paavise sin hugst eller at gi styret nøiagtig oplysning om samme, før befarng sker. Paa ansøknng kan styret gi bruksberettigede tilladelse til at hugge utvist virke utenfor den fastsatte tid. De utgifter, som derved paaføres almenningskassen, bæres av aavirkeren. Hver bruksberettiget skal tydelig merke sine ved- og tømmerlunner i enderne. Betalingen for virket avgjøres til kassereren før det aars utgang, hvori utvisningen er git.

§ 7. Naar passende føre om vinteren tillater at komme til avsidesliggende steder paa almenningen, kan der foretages utvisning utenfor den almindelige. I dette tilfælde takseres virket for at bortføres straks.

§ 8. Styret skal paase, at al hugst blir utført paa ordentlig maate, og at virket blir mest mulig utnyttet. Hvis nogen bruksberettiget viser likegyldighet i saa maate, kan styret negte vedkommende utvisning det kommende aar. Hver, som staar til rest med betaling for erholdt virke, kan negtes videre utvisning, til restansen er betalt.

§ 9. Salg av erholdt virke fra almenningen er forbudt, likesaa overdragelse til andre av utvist virke.

§ 10. Hver utvisning gjælder kun for det aar; den er git i, men utvist og betalt virke kan bortføres den følgende vinter, dersom uføre eller anden gyldig grund er aarsak i utsettelsen; dog maa saadant meddeles styrets formand.

§ 11. Betalingen for aavirket tilfalder almenningskassen. Av disse midler, hvorfor regnskap avlægges, bestrides utgiftene ved almenningens forvaltning.

§ 12. Det er styrets pligt at føre det fornødne tilsyn med almenningen og dens merkerøser samt at vedlikeholde disse. For arbeide i almenningens anliggender, møter undtat, tilstaaes en godtgjørelse, som til hver tid bestemmes av styret.

§ 13. Prisen paa virket bestemmes efter godhet og brukbarhet. For tømmer efter skjøn, og for ved efter ansat takstlass ved befarngen.

§ 14. Husmænd paa de bruksberettigede gaarder er det tillatt at erholde forefindendes kvist, top og stub; dog er de indskrænket til samme hugsttid som de bruksberettigede, og deres virke maa være kontrolert av styret, naar det bortføres.

§ 15. Brukere av de i almenningen liggende sætre beholder fremdeles sin ret til uten betaling at faa det nødven-

dige til sæterhuses vedlikehold, brænde og gjærdefang; dog er de med hensyn til hugsten underkastet de samme regler som de øvrige bruksberettigede. Styret har ret til at ordne utvisning for sætrene baade vinter og sommer.

§ 16. Styret kan fatte beslutning om, at mulig overskud i kassen skal anvendes til grøftning, plantning og saaning i almenningen.

§ 17. Overtrædelse av disse regler er belagt med straf.

§ 18. De nugjældende regler ophæves.

Kongelig resolution

31 decbr.

av 31 december.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Vevrings herred, Nordre Bergenhus amt, den 12 november 1913 fattede beslutning til vedtægt for herredet om salg av tobak til barn m. v.:

§ 1. Til barn under 15 aar er det forbudt at selge tobak i hvilkenksomhelst form, saafremt ikke skriftlig rekvisition fra forældre eller foresatte medbringes.

§ 2. Til barn under 15 aar er det forbudt at kjøpe tobak i nogenslags form eller overlate dem saadan til foræring, til laan, i bytte eller som godtgjørelse for utført tjeneste.

§ 3. Barn under 15 aar, som bruker tobak paa landevei, i offentlig forsamlingslokale eller paa andet offentlig forsamlingssted, kan av politiets tjenestemænd fratages den tobak, tobakspipe og andet redskap, hvorav barnet for tilfældet benytter sig.

§ 4. Overtrædelse av denne vedtægt straffes efter loven.

Kongelig resolution

31 decbr.

av 31 december.

I henhold til lov av 28 mai 1881 om politivedtægter for rikets ladesteder, lov av 22 mai 1875 om dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov av 14 juli 1893 om pigtraads anvendelse til gjærde meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av ladestedet Langesunds kommunestyre den 11 december 1912 og 14 juli, 1 september og 5 december 1913 fattede beslutning om nye politivedtægter for ladestedet, som skal træde istedenfor de ved kongelig resolution av 17 december 1896 stadfæstede politivedtægter:

1913

Kapitel 1.

31 decbr.

Om orden paa gaten m. v.

§ 1. Det er forbudt paa offentlig gate — hvorunder i denne vedtægt ogsaa er indbefattet enhver for almindelig færdsel bestemt eller almindelig befærdet vei, plads, ubebygget grund eller brygge — at stanse eller stille sig i klynger paa saadan maate, at færdslen derved hindres eller besværliggjøres.

Møtende skal altid vike av tilhøre.

§ 2. Paa offentlig gate eller paa havnen maa man ikke synge eller tale høirøstet, saa den offentlige orden forstyrres eller omboende forulempes. Dog kan politiet tillate sang og musik indtil et vist klokkeslet om aftenen.

Omdeling eller salg paa offentlig gate av aviser, flyveskrifter eller lignende saker kan av politiet forbydes, naar saadant befryktes at ville gi anledning til uorden. Barn under 15 aar, som paa egen haand streifer om paa gaten om vinteren efter klokken 8 og om sommeren efter kl. 9^{1/2} aften, kan av politiet bringes til sit hjem.

Ethvert spil om penger paa offentlig sted er forbudt.

§ 3. Berusende drik maa ikke fortæres paa offentlig gate, plads eller brygge, i aapen baat, beliggende ved plads eller brygge, som er aapen for almindelig færdsel, heller ikke paa aapen mark eller grund eller i aapent portrum eller gaardsrum, som er almindelig befærdet.

§ 4. Ingen maa uten den kjørendes tilladelse stige op paa kjøretøier eller til saadanne fastgjøre haandvogner, kjælker eller andet lignende. At henge bak paa kjøretøier er under alle omstændigheter forbudt.

§ 5. Ingen maa inden byens grænser uten særlig tilladelse av politiet skyte med kanoner, gevær, pistol eller lignende skytevaaben eller gaa med latte skytevaaben paa gaten, forsaavidt det ikke sker under militær kommando. Heller ikke maa nogen paa offentlig gate eller utover samme skyte med bue eller lignende eller kaste sten, sneball eller andet saadant, hvorved skade kan bevirkes eller de, som færdes paa gaten, fortrædiges.

Uten politiets tilladelse maa ikke fyrverkerisaker eller andre eksploderende stoffe avbrændes inden byens grænser eller ild optændes i det fri. Ved minering maa behørig forsigtighet iagttages, og anmeldelse om saadanne arbeider maa paa forhaand ske til politiet.

§ 6. I gaterne er det forbudt at ake paa ski, kjælke, gjøre eller benytte sklier (glidebaner), drive lek eller spil. Dog

kan politiet gi tilladelse hertil paa steder, hvor det ikke er til hinder for færdslen. 1913
31 decbr.

§ 7. Badning i det fri inden byens grænser er forbudt utenfor de steder, som anvises eller tillates av politiet.

Kapitel 2.

Om ordning av den almindelige færdsel.

§ 8. Ingen maa paa offentlig fortaag bære, trække eller paa anden maate føre med sig gjenstande, som er til hinder for færdslen eller utsætter forbigaaende for skade eller ulempe.

Barnevogner og barneslæder kan dog trækkes paa fortaag, men ikke ved siden av hinanden.

§ 9. Intet, som kan være til hinder for færdslen, maa hensættes eller henlægges paa fortaag eller andensteds paa offentlig gate. Dog skal, naar ingen anden plads haves, av- eller paalæsning av varer eller andet kunne ske paa de nævnte steder, naar den foretages med saa liten ulempe for færdslen som mulig, og intet blir liggende i længer tid end høist nødvendig. Fraspændte kjøretøier maa ikke uten særlig tilladelse av politiet henstaa paa offentlig gate i længer tid, end det behøves til deres av- og paalæsning.

§ 10. Paa offentlig gate maa fraspændte kjøretøier kun holde paa de steder, hvor de ikke stanser færdslen og altid saa langt til siden av kjørebanelen som mulig. De maa ikke ta holdeplads uten paa dertil av politiet anviste steder. Politiet kan ved særegne leiligheter helt eller delvis forby kjørsel i enkelte gater.

§ 11. Ingen slags arbeide, hvorved færdslen hemmes, eller de forbigaaende utsættes for ulemper, maa foretages paa offentlig gate eller plads. Heller ikke maa tøy bankes, luftes eller ophænges til tørring paa disse steder.

§ 12. Uten tilladelse maa ingen ta plads paa offentlig gate for at sælge varer eller drive anden forretning, og hvor saadan tilladelse er git, ikke utenfor det anviste sted.

Handlende eller andre næringsdrivende maa ikke uthænge eller utstille varer eller andre gjenstande utenfor sine utsalgssteder saaledes, at det virker generende for den offentlige færdsel.

§ 13. Vindusmarkiser skal være forsvarlig befæstet og anbragt i saadan høide, at disses underkant er mindst 2 meter over jorden.

1913

Kapitel 3.

31 decbr.

Om foranstaltninger til avvergelse av fare under den offentlige færdsel.

§ 14. Naar i eller ved offentlig gate skal foretages arbeider, som kan være til hinder for færdslen eller gjøre den usikker, f. eks. minering, opkastning av grøfter og lignende, skal anmeldelse derom betimelig ske til politiet, som foreskriver de fornødne sikkerhetsforanstaltninger. Fra mørket falder paa, og indtil det blir lyst om morgenen, skal der paa stedet være anbragt tændt løgt.

§ 15. Ved opførelse av nye, nedrivelse eller reparation av ældre bygninger, som er beliggende ved offentlig gate, har vedkommende eier i alle dele at rette sig efter de anordninger, politiet gir ham til forebyggelse av ulemper for de forbigaaende. Under rensning av tak og takrender, maling av hus, istandsættelse av tak og skorstenspiper samt andre arbeider, som foretages utover eller ut til gate eller plads, skal der til advarsel for de forbigaaende langs husvæggen utsættes en eller flere avvisere for at angi, at færdslen sammesteds er forbundet med fare eller ulempe.

§ 16. Naar mur, plankeverk eller andet saadant hegn findes i saa brøsthøide tilstand, at der er fare for nedstyrtning, kan politiet paalægge eieren inden en av det fastsat frist at træffe de foranstaltninger, som maatte ansees fornødent for at forebygge ulempe eller fare for forbigaaende.

§ 17. Ingen maa paa offentlig gate henkaste glas, potteskaar, spiker, banan- og appelsinskal, papir eller andet, som kan medføre fare eller ulempe for færdslen. De foran huslinjen anbragte stoppekraner skal ikke rake opover fortaagets flate samt derhos være forsynt med kapsel eller lok.

§ 18. Det skal være forbudt at anvende pigtraad til gjærde eller anbringe saadan ovenover gjærder uten i mindst høide av 2 meter. I mindre høider maa heller ikke gjærder beslaaes med skarpe pigger.

Tidligere anbragte pigtraadgjærder maa ikke repareres med pigtraad.

§ 19. Politiet er berettiget til at forby færdsel paa is paa de inden byen liggende eller tilgrænsende bugter, vand og dammer, naar det ikke anser isen fuldkommen sikker.

Kapitel 4.

Om kjøring og ridning,ørsel av kreaturer samt om hunder.

§ 20. Paa offentlig gate maa ikke kjøres eller rides hurtigere end i sagte trav (dilt). Naar kjørende eller ridende

møter hinanden, skal de vike av tilhøire, og kjørsel og ridning om gatehjørner skal foregaa paa kjørebanens høire side. Kjørsel forbi en forankjørende sker tilvenstre. Ingen maa kjøre eller ride paa fortaag eller gangsti. 1913 31 decbr.

§ 21. Ingen maa kjøre eller ride ind i troppeavdelinger, liktog eller andre processjoner, men enhver har at vike avveien for samme. Der maa heller ikke kjøres eller rides forbi saadanne tog, medmindre det kan ske uten ulempe for de deri deltagende.

§ 22. Den, som under kjørsel paa offentlig gate fører tømmerne, maa ikke slippe disse av haanden, og heller ikke maa han føre tømmerne gaaende paa fortaaget. Hester, som kjørende midlertidig forlater paa offentlig gate eller i portrum, gaardsrum eller lignende steder, der har aapen utkjørsel til offentlig gate, maa være forsvarlig bundet eller undergit forsvarlig tilsyn.

Ingen maa betro hest til nogen, som er beruset eller av andre grunde maa antages ikke at besidde evnen til at styre den. Kjørende maa kun stanse paa steder, hvor de ikke hindrer færdslen. Hester maa ikke bindes med tømmer over fortaag eller anden offentlig passage.

Naar en hest har vist sig tilbøielig til at bite, skal den uten opphold forsynes med mundkurv.

§ 23. Kjøreredskaper med lass skal være forsvarlig læsset. Det er forbudt at læsse tømmer, planker, bord eller lignende materialer paa vogn, kjærre eller slæde paa saadan maate, at materialerne berører hesten eller slæpes paa jorden.

§ 24.

A. Til kjørsel av lass med undtagelse av høi- og halmlass maa ikke brukes kjøreredskaper, hvis hjul har mindre fælgbredde end 7,8 cm.

B. Paa firehjulede lastevogner for 1 eller 2 hester maa forhjulene ha en høide av mindst 65 cm. og bakhjulene mindst 90 cm. Forhjulenes høide kan mindskes til 50 cm. og bakhjulenes til 65 cm., mot at fælgbredden utvides til 10 cm. Sværere lastevogner for 3 eller flere hester maa ha hjul av mindst 1,25 m. høide og 10 cm. fælgbredde.

Dog maa intet lass, hvis vegt overstiger 3 tons, transporteres uten politiets tilladelse.

Ved anvendelse av fjærer paa 4-hjuls lastevogner kan fælgbredden indskrænkes til 6,5 cm. for en hests vogn og til 7,8 cm. for to hesters vogn.

C. Undtat fra bestemmelseerne i A og B er lass av vegt indtil 300 kg. paa tohjulede vogner og lass av vegt indtil 400 kg. paa firehjulede vogner, hvis forhjul dog ikke maa være under 47 cm. høide.

1913 § 25. Ethvert kjøretøi, som utleies til personbefordring,
31 decbr. maa være i forsvarlig stand og renlig holdt; i motsat fald kan politiet forby dets avbenyttelse. Naar det er mørkt, skal firehjulde vogner til personbefordring paa offentlig gate være forsynt med tændt løgt. Paa vinterføre er de kjørende forpligtet til at anbringe bjelder eller klokker paa sine hester, saa man i tilbørlig avstand kan høre deres komme.

§ 26. Ved cykkelridning i byens gater maa der kun rides i promenaderidt, med forsigtighet, ikke i kapridt eller parforceridt. Hver maskine skal være forsynt med klokke, hvorpaa ofte maa ringes, og altid naar gatehjørner passerer. Der maa ikke rides paa fortaagene. Rytterne maa ikke ride ved siden av hinanden. Naar cykkel benyttes, efterat mørket er faldt paa, skal den være forsynt med tændt løgt.

Viser hester sig urolige, naar de møter en cykkelrytter, skal denne stige av maskinen.

Under ridning i gaterne maa pedalerne ikke slippes.

§ 27. Cykkelridning maa ikke finde sted paa byens offentlige brygger.

§ 28. Det er forbudt at la hester, kreaturer eller fjærkræ gaa løse i byens gater. Dog kan kjø, faar, gjeter eller svin samt fjærkræ drives i flokker eller enkeltvis, naar det sker under tilstrækkelig opsyn. Okser maa ikke drives, men skal ledes enkeltvis av voksen mand.

§ 29. Naar hunder viser sig biske eller glubske eller har for vane at forulempe mennesker eller hester ved at gjøre dem eller fare mot dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde saadanne hunder bundet eller forsynt med mundkurv. Det samme gjelder om hunder, som politiet av hensyn til størrelse eller race finder at kunne være farlige.

§ 30. Ingen maa hidse hund paa nogen eller undlate at holde sin hund tilbake, naar den i hans paasyn anfalder mennesker eller dyr. Det er likeledes forbudt at tirre hunder eller hidse dem sammen.

§ 31. Tisper maa i løpetiden ikke slippes eller ledes paa gaten. Fra kl. 10 aften til kl. 6 morgen er det forbudt at la hunder løpe ute, naar de ikke ledsager nogen. Overtrædes foranstaaende bestemmelse, kan politiet foranstalte hunden optat og i offentlig blad fremlyse den samt, hvis ingen eier inden 3 døgn indløser den, la den sælge eller dræpe. For hundens opbringelse erlægges av eieren, saafremt denne kan utfindes, 80 øre og for dens føde og bevogtning 40 øre daglig, for hvilke utgifter saavel som omkostninger ved kundgjørelsen erstatning skal erlægges, forinden hunden tilbakeleveres. Kan hundens eier eller besidder ikke utfindes, blir samtlige omkostninger at utrede av bykassen.

Kapitel 5.

1913

Om fredning av offentlige indretninger og anlæg m. v.

31 decbr.

§ 32. Det er forbudt at flytte eller bortta, skjære eller ridse i, skrive, male eller tegne paa, boie, løsrive eller paa anden maate beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryð bestemte indretninger eller gjenstande, saasom bord og bænker, rækverk, vandposter og træplantninger eller blomsterbed, samt kommunens skog. Det samme gjælder om enhver til offentlig gate eller plads støtende del av hus, mur, plankeverk, port eller deslike. Ingen maa i offentlig anlæg kaste fra sig papir eller lignende.

§ 33. Ingen uvedkommende maa tænde eller slukke de paa offentlig gate anbragte løgter eller befatte sig med offentlige brandsignalapparater uten for at melde ildebrand. Ingen maa uten politiets eller veiinspektørens samtykke opbryte brolægning eller foreta nogen gravning i offentlig gate.

§ 34. Paa kirkegaard maa ingen lek eller anden med hensyn til stedet upassende opførsel finde sted. Ingen maa paa kirkegaarden trænge ind til de tider, da indgangen holdes lukket, eller stige over indhegningen, beskadige eller bortta trær, blomster eller andre vekster eller paa nogen maate beskadige eller besudle gravsteder eller andre paa kirkegaarden værende anlæg. Mindre barn maa kun under opsyn av andre personer komme paa kirkegaarden, likesom det ogsaa er forbudt at medta barnevogner og hunder sammesteds.

§ 35. Opslag og bekjendtgjørelser, som er opslaat med den private grundeiers samtykke, er det forbudt at nedrive, besudle eller paa anden maate at beskadige. Private opslag og bekjendtgjørelser paa offentlig eiendom er forbudt og kan fjernes av politiet.

Kapitel 6.

Den offentlige renlighet.

§ 36. Enhver, som eier grund eller bygning til offentlig gate eller plads, er pliktig til at besørge gatefeining utenfor sin eiendom, i gaterne indtil midten av kjørebanen, ved offentlig plads indtil 6 meters afstand fra sin grund, fortaaget iberegnet. Dog kan magistrat og formandskap fritta herfor for større aapne pladers vedkommende. Saavel i dette tilfælde, som hvor gatefeiningen efter det foranstaaende ikke paahviler vedkommende grundeier, foranstaltet og bekostet den av kommunen.

Til gatefeiningen hører ogsaa rengjøring av fortaaget og rendestenen og bortskaffelse av det paa fortaaget voksende græs,

1913 likesaa bortfeining av den fra hustakene nedfaldne sne samt 31 decbr. iøvrig av sne og is efter politiets ordre.

§ 37. Gatefeining foretages mindst hver lørdag og ellers efter særskilt paalæg av politiet, naar særegne omstændigheder gjør det nødvendig. Det sammenfeiede maa ikke henkastes paa fortaaget eller i kjørebanen, men bortføres umiddelbart efter tilendebragt feining.

Sne, is, grus eller anden fyld maa ikke henlægges paa andre end dertil av politiet anviste steder, forsaavidt ikke grundeieren selv maatte ha bekvem og skikket plads paa egen eiendom.

§ 38. Blot eller stinkende gjødsel maa i tidsrummet fra 1 april til 1 november kun uttages og utkjøres mellem kl. 11 aften og 6 morgen; i tidsrummet fra 1 november til 1 april hele døgnet. Kasserne maa altid være tætte, utvendig rene og ikke saa fyldte, at der spildes noget under transporten. Gjødsellassene skal kjøres ad korteste vei til deres bestemmelsessted, og er det forbudt under kjørslen gjennem gaterne at stanse med dem kortere eller længere tid.

Ingen slags gjødsel maa bringes ut paa gaten for der at tømmes i vogn, som skal bortbringe den, uten hvor forholdene gjør det nødvendig.

Hvad der i nærværende paragraf er foreskrevet om blot og stinkende gjødsel, kommer ogsaa til anvendelse paa andre stinkende substanser, saasom indholdet av søppelkasser, avfald fra slagterier, pølsemakerier og garverier eller lignende.

§ 39. Aadsler og stinkende gjenstande maa ikke henkastes i havnen, men henbringes paa de av politiet anviste steder.

§ 40. Ved de offentlige vandposter eller andre offentlige vandtak, hvorfra hentes vand til husbruk, maa ikke klær eller andet vaskes eller skylles eller vand slippes til unytte.

Vand maa ikke utledes eller utskylles over offentlig gate.

Kapitel 7.

Om offentlige bevertningssteder m. v.

§ 41. Enhver, som driver restaurant, konditori eller anden offentlig bevertning med spise- eller drikkevarer, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefalder, som strider mot orden og sømmelighet.

§ 42. Ingen maa paa offentlige bevertningssteder gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adfærd, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrædiges eller omboende forstyrres, ei heller paa anden maate vise uanstændighet eller forargelig opførsel.

§ 43.

1913

- a. Offentlige bevertnings- og forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 11 aften for søn- og helligdage til kl. 5 eftermiddag paa disse dage og ellers fra kl. 11 aften til kl. 6 morgen, og maa i denne tid ingen bevertning finde sted, og ingen gjester indlates eller opholde sig paa saadanne steder.
- b. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller og andre offentlige losjihus i den nævnte del av døgnet.
- c. Likeledes skal det være overlatt politiet ved enkelte leiligheter at gi speciel tilladelse til at lukke senere og aapne tidligere.
- d. Omvendt kan politiet i alle tilfælde, hvor det finder, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, paaby lukning kl. 9 aften. Politiet kan derhos paaby lukning av offentlige steder, hvor der findes nogen til forlystelse anbragt indretning, f. eks. keglebane, hvis benyttelse forstyrrer naboer og omboende.
- e. Saadan av politiet meddelt tilladelse, som i denne paragraf nævnt, kan til enhver tid og uten ophold og uten opsigelse eller varsel tilbakekaldes.
- f. Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjænkning av brændevin, øl og vin ifølge lovgivningen gjældende bestemmelser.

Kapitel 8.

Om offentlige forestillinger m. v.

§ 44. Ingen maa uten politiets tilladelse gaa omkring og opføre musik, forevise kunster eller andet lignende. I tilfælde av sygdom eller anden gyldig grund er enhver beboer i nærheten berettiget til at forlange, at den, der utfører musik eller støiende præstationer av nævnte art, fjerner sig i tilbørlig avstand.

§ 45. Adgang til at gi offentlige forestillinger, forevisninger eller andre præstationer og konserter er avhengig av politiets tilladelse. Likesaa utkræves politiets tilladelse til at holde offentlig dans, maskerade eller karusel. De i denne paragraf omhandlede tilladelser skal altid være knyttet til en bestemt person, der optræder ansvarlig.

§ 46. Ingen maa avgi eller benytte lokale til offentlig forestilling, konsert, dans, foredrag eller møte, medmindre det av politiet er godkjendt som betryggende med hensyn til publikums sikkerhet. Politiet har derhos at bestemme, hvormange

1913 personer der kan indlates i lokalet og paa de forskjellige pladser 31 decbr. i samme.

§ 47. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser, som nævnt i § 45, skal de besøgende iagttæ sømmelighed og orden saavel i som udenfor lokalet og maa ikke ved stoi, trampen, vedholdende bifalds- eller mishagsytringer eller paa anden maate hindre eller avbryte forestillingen eller forstyrre andre tilstedeværende.

Enhver, som har faaet tilladelse til at gi dramatiske forestillinger eller andre offentlige præstationer, skal efterkomme de regler, som politiet maatte foreskrive. Enhver ved forestillingen tilstedeværende er pligtig til at efterkomme politiets anordning til ordenens opretholdelse.

§ 48. For offentlige forestillinger m. v. betales forskudsvis følgende afgifter, saafremt der ikke benyttes lokale eller tomt, hvorover kommunen har raadighed.

- a. For dramatiske forestillinger, koncerter, oplæsninger og varieteforestillinger fra kr. 2,00 til kr. 25,00 efter politiets nærmere bestemmelse.
- b. For forevisning av menagerier, panoramaer, vokskabinetter og lignende fra kr. 2,00 til kr. 5,00 pr. dag.
- c. For cirkusforestillinger, karuseller, magiske og ekvilibristiske forestillinger fra kr. 5,00 til kr. 15,00 pr. dag.
- d. For offentlig almindelig bal fra kr. 3,00 til kr. 20,00, maskebal fra kr. 5,00 til kr. 30,00.

Avgiften blir i disse tilfælde kun at erlægge, forsaavidt vedkommende gjør sig en næring derav.

Avgiften kan av politiet undtagelsesvis nedsættes eller helt eftergives.

Kapitel 9.

Om torvhandel.

§ 49. Torvhandlere har at indrette sine utsalg paa den maate, som av politiet foreskrives dem, og i det hele tat at rette sig efter politiets anordninger til ordenens overholdelse. Avfald av torvhandelens bedrift samt kasser, disker eller lignende, som har været benyttet til handelens utøvelse, skal uten særskilt paalæg av politiet fjernes av hver enkelt handlende.

§ 50. Adgang til at benytte torv eller plads tilstedes uten avgift:

- a. Byens indvaanere til salg av egne husdyr eller disses avkastning, frembringelse av egen husflid eller av egne eiendomme, utbytte av egen jagt og fiskeri samt frugt, urter og bær.
- b. Utenbys personer til salg av fra landet indbragte skog- og haveprodukter, vilde bær og urter eller andre derfra ind-

bragte varer, som er frembringelser av husflid, jagt, fiskeri eller anden landbonæring. 1913

31 decbr.

§ 51. Forsaavidt torv eller plads avgir mere rum end til ovenanførte bruk fornødent, kan adgang til at benytte dette ogsaa tilstedes andre; men enhver, som til utøvelse av sin bedrift tiltrænger saadan plads for længere tid, har at søke denne anvist av politiet, samt at svare en avgift, som fastsættes til kr. 20,00 aarlig eller til kr. 1,00 pr. dag.

§ 52. Magistrat og formandskap er, om det ansees ønskelig at opmuntre en bestemt bedrift, berettiget til at indrømme torvhandlere avgiftsfri plads.

Fritagelse for avgift kan ogsaa i andre tilfælde meddeles av magistrat og formandskap.

§ 53. Den bevilling, som de i § 51 nævnte næringsdrivende skal erhverve av politiet, meddeles ikke for længer tid end 1 aar ad gangen, men kan for saadant tidsrum igjen fornyes ved paategning. Den skal indeholde, at politiet, naar det finder, at bevillingen misbrukes, straks kan tilbakekalde den, samt at den i intet tilfælde kan overføres paa nogen anden.

Erholder nogen, for hvem avgift er bestemt aarlig, bevilling meddelt i aarets løp, beregnes avgiften for det hele aar, hvis bevillingen utstedes før 1 juli, men kun for det halve aar, hvis den utfærdiges senere.

§ 54. Al avgift erlægges, saavidt gjørlig for beregningens skyld, forskudsvis. Hvis ikke avgiften i rette tid erlægges, bortfalder bevillingen, uten at vedkommende fritages for avgiftens erlæggelse. Næringens ophør formedelst dødsfald, bevillingens forbrydelse eller andre grunde bevirker ingen tilbakebetaling av eller fritagelse for den løpende termin.

De avgifter, som skal erlægges pr. aar, indbetales til kærneren mot kvittering paa den av politiet givne skriftlige bevilling, der naarsomhelst kan forlanges forevist. De avgifter, som skal erlægges pr. gang eller pr. dag, indbetales til politiet, som aarlig oversender de oppebaarne avgifter til kærneren.

Kapitel 10.

Forskjellige bestemmelser.

§ 55. Det skal være politiet overlatt at paalægge personer, som paa offentlig gate eller brygge søker erhverv ved i en eller anden henseende at tilby publikum sin tjeneste, at forsyne sig med skilt eller andet merke til tegn paa, at de dertil av politiet er godkjendt, og med den følge at personer, som uten berettigelse benytter saadant merke, derved forfalder til straf for overtrædelse av denne vedtægt. Politiet har at

1913 utfærdige de nærmere regler eller bestemmelser, som findes
31 decbr. fornødent til ordning av den i denne paragraf nævnte bedrift; dog med den indskrænkning, at de nødvendige takster fastsættes av magistrat og formandskap. Overtrædelse av de i medhold herav trufne bestemmelser ansees som overtrædelse av denne vedtægt.

§ 56. Bruken av sirene eller dampfløite er forbudt som avgangssignal.

§ 57. Naar nogen undlater, hvad der ifølge denne vedtægt paahviler ham, kan politiet foranstalte det utført eller træffe fornødne foranstaltninger til at forhindre, at forsømmelsen avstedkommer skade.

Omkostningene hermed blir likesom omkostningene ved de forføininger, som av politiet træffes for at forhindre forberedte eller stanse endnu ikke fuldførte handlinger, som ved vedtægten er forbudt eller for at rydde av veien ulemper, som er foranlediget ved brudd paa denne vedtægt, at utrede av den skyldige.

§ 58. Overtrædelse av nærværende vedtægts bestemmelser samt av de i henhold til disse givne paabud straffes, forsaavidt de ikke rammes av strengere straf, i henhold til straffeloven med bøter fra 1 til 5000 kroner.

§ 59. Denne vedtægt træder i kraft 2 maaneder efter dens bekjendtgjørelse i »Norsk Lovtidende« med undtagelse av § 18, som træder i kraft 6 maaneder efter nævnte tidspunkt og § 24, som træder i kraft den 1 januar 1915.

Ved denne vedtægts ikrafttræden ophæves de nugældende politivedtægter for ladestedet.

Kongelig resolution

31 decbr.

av 31 december.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for rikets herreder meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av herredsstyret for Voss herred, Søndre Bergenhus amt, den 28 mai, 17 juli og 6 november 1913 fattede beslutning om tillæg til § 4 i de ved kongelige resolutioner av 27 juli 1896 og 8 juni og 16 juli 1907 stadfæstede politivedtægter for herredet:

»Kjælkeakning, sneballkastning, ballspil eller anden lek maa ikke finde sted paa offentlig vei, hvor det er til gene for færdslen. Paa Vossevangens offentlige veier maa saadan lek ikke finde sted, uten hvor det specielt er tillatt av politiet. Kortspil og klinken paa offentlig sted er forbudt.

Barn under 14 aar, som færdes paa offentlige steder uten

at være i følge med forældre eller foresatte efter kl. 8 aften i 1913 maanedene oktober, november, december, januar og februar, efter kl. 9 aften i maanedene august, september, mars, april og mai og efter kl. 11 aften i maanedene juni og juli kan av politiet, bringes til sit hjem. I gjentakelsestilfælde kan barnet anmeldes til skolens foresatte eller vergeraadet. 17 mai, St. Hansaften og andre dage efter lensmandens bestemmelse undtages herfra.

Det paaligger forældre og foresatte at sørge for, at smaa barn, som er under deres varetægt, paa offentlig sted er under tilbørlig tilsyn, saa de ikke hindrer færdslen.

Kongelig resolution

31 decbr.

av 31 december.

I medhold av § 1 i lov til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke av 31 juli 1912 bestemmes, at bevertning med mat eller drikke i Grimstad fra 1 februar 1914 skal være gjenstand for bevilling.

Kongelig resolution

31 decbr.

av 31 december.

I medhold av § 1 i lov til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke av 31 juli 1912 bestemmes, at bevertning med mat og drikke i Skaare herred i Stavanger amt fra 1 februar 1914 indtil videre skal være gjenstand for bevilling.

Kongelig resolution

Utgiver: O. Kr. Young